

tilskud til de særlig gældbundne og andre Konverteringen uvedkommende Ting, hvorfor Forslaget faldt ved den endelige Afstemning over de sammenkædede Forslag.

Ikke desto mindre fremtraadte det næste Konverteringsforslag — det nærværende Forslag — i lignende Klædebon: Afsnit I — Konverteringen — hæftet sammen med Afsnit II, Renteudligningskassen, Afsnit III, Moratoriebestemmelser, og Afsnit IV, Dækningslovene, fremsat under eet og forlangt behandlet under eet. — Venstre henstillede straks ved 1ste Behandling i Tinget og senere i Udvalget (se Bilag 2 b.) at udskille og behandle Afsnit I for sig, da det var det eneste Afsnit, der havde Mulighed for at opnaa Tilslutning fra alle Sider, hvilket vilde være af afgørende Betydning for Konverteringens Videreførelse, og for at fremme denne saa hurtigt som muligt vilde det ogsaa være paakrævet at følge den foreslaaede Fremgangsmaade; thi skulde det øvrige med samtidig, vilde der hengaa for lang Tid, før Afsnittet kunde foreligge færdigbehandlet.

Først efter længere Tids Forhandling i Udvalget gik Ministeren og Regeringspartierne endelig med hertil, og en Realitetsbehandling af dette Afsnit paabegyndtes. Mindretallet har fra første Færd tilkendegivet, at det gerne gik med i Arbejdet til Konverteringens Fremme, og vi har tilføjet, at af Hensyn til Sagens Betydning for hele Erhvervslivet og for at opnaa en rolig og fast Gennemførelse — baade politisk og økonomisk — maatte der kræves fælles Optræden af de fire store Rigsdagspartier (se Bilag 2 a.).

Endvidere foreslog Mindretallet, at Forslaget gjordes færdigt til Betænkningens Afgivelse og saa blev holdt tilbage, saa længe Regeringens Forhandlinger med Bankerne om Finansieringen af Forslaget stod paa. Regeringspartierne ønskede derimod Forslaget vedtaget i begge Rigsdagens Ting, før Forhandlingen med Bankerne paabegyndtes, men opgav dog omsider dette Standpunkt.

Resultatet af Udvalgsarbejdet med Afsnit I blev, at Ministeren midt i December

1934 stod med et Konverteringsforslag (Bilag 5), i Hovedsagen tiltraadt af alle fire Partier; der blev optaget en Protokol (se Bilag 4 a.) derover, vedlagt med Særudtalelser fra de to Oppositionspartier angaaende et Par Enkeltheder (se Bilag 4 b. og c.).

Fra alle Sider var der vist Vilje til at naa et Resultat i Retning af en samlet Konvertering, ligesom der ogsaa var Vilighed til at sikre Konverteringen ved nødvendige Støtteforanstaltninger (Rente-lovens Forlængelse); kun var der ikke fuld Enighed om, hvad der skulde forstaaes derved. (Se Bilag 4 a.).

Med dette Forslag — paa en enig Rigsdags Vegne — gik Regeringen til Bankerne for at faa tilvejebragt det finansielle Grundlag for Konverteringens Gennemførelse.

Paa det forberedende Møde i Statsministeriet den 19. December 1934 fremsatte Bankerne deres Syn paa Forslaget (se Bilag 7), og der fremkom allerede straks Udtalelser af stor Betydning:

- 1) Bankerne vilde under ingen Omstændigheder gaa ind for en samlet Konvertering af en Obligationsmasse paa 2½ Milliard Kr. i eet Træk.
- 2) En Sænkning af det i Øjeblikket gældende Renteniveau for Indlaan i Banker og Sparekasser vilde ikke kunne fjerne Bankernes Betænelighed ved en saadan Konvertering.
- 3) Bankerne havde Planer om en trinvis Konvertering, som man senere nøjere vilde udforme.

Til dette Øjemed ansaa Bankerne to Ting for nødvendige: at den gældende Kronekurs opretholdtes, og at Renteloven af 1. Maj 1933 blev forlænget. Endelig udtaltes Ønsket om, at Sparekasserne inddroges i Forhandlingerne.

Der førtes derefter en Række Forhandlinger mellem Bankerne indbyrdes og mellem disse og Nationalbanken. En Plan blev skriftlig udformet og forelagt Sparekasserne til Forhandling den 10. Januar 1935.

Af denne Plan fremgaar følgende (se Bilag 7):

- 1) Der tages først fat paa de mest kon-